

omniaque illi promittit secunda, veritus ne ea de gestandis ollis sententiam mutet. *πεπραξεται*, pauld post futurum rem notat, breuiter futuram. Et hinc animum recipiet anus. *ως σε, προς σε*. adeo captus erit amore tui. Antea enim anus dicebat se ituram ad adolescentem, nunc contra fit. *εις εσπεραν*. Eo animo profert hoc Carion, vt velit intellectum ad anum iuuenem iturum nunquam. *νη δια*. Virile magis quam muliebre iusiurandum, sonat quasi diceret, Per Deum, quod ex animo & asseueratione summa profertur. Vide autem, qualeso, in re indecenti, quo asfirmatius vetula iurat, hoc stolidiore se, & magis ridiculam praestat. *οισω*, futuram est abnormi φέρω. *κη μη*. Ollis vetulae capiti impositis, Carion ad spectatorem conuersus, & digito ollas ostentans, hoc ait, *αυται, f. χυτραι*. η *χραυς* *επει*. De nomine *ομωνυμω* & varias res significanti, sumitur hic iocandi occasio. *χραυς* enim quandoque spumam notat, quae feruente olla

A supernarat, quomodo accipiendum vult, dam ait, *η κραυς επει ανωτατω*. Quandoque autem & ferè semper, anum significat, quo sensu per metaphoram anum hanc vocat spumam, sordes, id est, sordidam, immundam, & ab omnibus reiciendam, conculcandamque. *επιπολης* quod & *επιπολης* dicitur, significat *εσπανω*, supra, in summo, genitiuum amat. Ergo, Carionis praesertim diligentia, compositis omnibus, sacerdos cum faculis, anus cum ollis, Chremylus cum aliquot aliis, honorifice, solennique adhibita pompa, Plutum in *επιδομον* & *θεου* deducere parant, quos dum continua serie chorus progredi videt, populo finem actionum expectanti, quod sequitur ait.

B
C
BISETVS. *Γραυς*.] *Ευς αθιος*. *χραυς*, *επει* *ε* *χραυ*, *χραυ*, *ε* *εστιν* *εσπανω*, *κη* *φθειρω*, *λεγεται*. *η* *χραυ* *μη* *κοινως*. *χραυς* *διε* *απτικως* *λεγεται*. *κη* *το* *ον* *χυ* *τραυ* *επαφειρον*, *κη* *το* *εσπανω* *ε* *γαλακτος*, *κη* *του* *μελιτος*, *χραυς* *λεγει* *ομωνυμω*.

ΧΟΡΟΣ.

CHORVS.

BISETVS. Ο Χορός τούς προς τ' ναόν μη πομπής πορευομένους ὄραν, ἐκ ἔτι μελλήσας εἰς τὸν πιαθεν

αναχωρεῖ, ἔ αὐτοῖς ἀδων ἔπει, ἡ οὕτω πρὸ δρῆμαί τε τέλος ὅπτι θησι.

Χρ. Οὐκ ἐπιτόνιω γ' εἰκὸς μέλλειν οὐδ' ἡμᾶς, ἀλλ' ἀναχωρεῖν
Εἰς τὸν πιαθεν. δεῖ γὰρ κατόπιν τούτων ἀδόντας ἔπειθ.

D
CH. Nihil est igitur, quod nos hic cunctemur: sed pone sequentes
Abeamus: oportet enim horum nota sequi vestigia cantu.

GERARDVS. *Τόνιω*,] itaque, quoniam videlicet omnes hinc abeunt. *ἐκ* *εἰκὸς*, *f. εστ*. *οὐδ'* *ἡμᾶς*, neque nos qui hucusque interuiuimus Comœdiæ, dum post alios alij prodirent actores. *εἰς* *τὸν* *πιαθεν*. *εἰς* *τὸ* *ἴπιαθεν*, retro. Dum Chorus hæc dicit, oculos in spectatores intendit, à tergo Plutum & reliquam pompam ince-

E
dentem habet, quos non prius subsequetur, quam εἰς τὸν πιαθεν conuertatur. *τούτων*. Dixisset *επειθ* *τούτοις*, sed *κατόπιν* cum genitiuo adiecit, vt doceret Chorum simul, continuoque tractu, cum aliis abire debere. *ἀδοντας*. Ad chorum enim *χορευειν*, pertinet, *η* *ἀδειν*, & comica lege exitus Comœdiæ lætus esse debet.

ΤΕΛΟΣ